

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Όταν ο Γκλουκ αποφάσισε να επιβάλει τις ιδέες του για να δώσει μία νέα μορφή στην όπερα, αντίθετη προς εκείνη που είχαν καθιερώσει οι εκπρόσωποι των Ιταλικών Ιδεών, εκηρύχθηκε μεταξύ αυτών και έινου ένας άμελικτος πόλεμος. Ακριβώς στην όκμη του πολέμου αυτού, στα 1776 ο Γκλουκ αποφάσισε ν' ανεβάσει στην παρισινή Όπερα, στην νέα της έπεξεργασία την "Αλκηστί του. Οι αντίπαλοι του τότε, πολύ δυνατοί ακόμη, ώργάνωσαν μία τεχνικώτατη άποδοκιμασία του έργου, τόσο τέλεια σκηνοθετημένη, που κι αυτός ο συνθέτης την έπισεψε φυσική και αλόγρητη. Απελπιόμενος έφυγε από την Όπερα και έγύριζε άπαρηγόρητος στους παρισινούς δρόμους σαν τρελλός. Έξαφνα ένοιωσε να τον άγγιζει κάποιος στον ώμο κι έκουσε τη φωνή του καλού του φίλου Άρνώ να του λέη:

—Λοιπόν, Γκλουκ;

—Συντριμμένος ο συνθέτης του άπάντησε.

—Λοιπόν ή "Αλκηστis ήπωσε!

—Ναι, συμπλήρωσε τρέμοντας από τη συγκίνηση ο Άρνώ. Έπεσε από τον ουρανό! Σε λίγες μέρες θα τώχων όλοι καταλάβει!

Και ο Άρνώ άποδείχτηκε προφήτης.

Όταν ο Μπετόβεν έγραφε τις συνθέσεις του, σηκωνόταν συχνά από τη θέση του, έκανε βισοτικούς γόρους στο δωμάτιό του, γρονθοκοπούσε κάποτε τοίχους και έπιπλα, έτσι που οι σύνοικοι του, ή οι ένοικιοσταί των άλλων διμερισμάτων του σπιτιού του, έτρόμαζαν από τους κρότους που, με τον τρόπο αυτό, έδημιουργούντο. Τέσον τον έβ έσανίζιν ή έμπνυσίς του, ως δ- του μορφήν να την έ φέρση. Σιγά-σιγά οι συγκαίτοι- κοί του συνήθιζαν στον περιεργο αυτόν τρόπο έργουσίας.

Κάποτε όμως το πράγμα έχε παραγίνει και ένας έπισκέπτης των ένοίκων της κάτω κατοικίας άκούοντας όλο αυτό το θόρυβο που έκανε ο συνθέτης ρώτησε φοβισμένα:

—Έινε κανένας μανιακός στο έπάνω πάτωμα;

—Μή φοβάστε—τον καθρούχασε ο οικοδοκός—το πράγμα έινε έντελώς άκίνδυνο! Συνθέτει ο Μπετόβεν!

Ο Τσοκανίνι βρίσκει άνυπόφορη την έλλειψη σωστής άρθρώσεως στις τραγουδιότες και το μειονέκτημα αυτό έινε κάτι, που κυτπά άμελικτα. Κάποτε που ή Αύστραλή άοιδός Φράντσισ Άλντα, κατά τη διάρκεια μιάς περιόδους της στην Εύρώπη, θα τραγουδούσε στη Σκάλα του Μιλάνου τον ρόλο της Λουίζας υπό τον Τσοκανίνι, παρουσιάστηκε στην πρώτη δοκιμή και έτραγουδησε Ιταλικά τον ρόλο της. Όταν έτελείωσε ή δοκιμή ο Τσοκανίνι έσφυσε από το βάθρο του και την έρώτησε άφελέστατα.

—Πείτε μου τώρα, άγαπητή μου κόρη, σε ποιά γλώσσα τραγουδήσατε;

Καταγανακτημένη ή Άλντα από την εφρονική παρατήρηση, άποφάσισε την ίδια στιγμή να έπιστρέψη το ρόλο της. Άγαθότατα όμως ο Τσοκανίνι, προσφέρθηκε να της διδάξη ο ίδιος το κείμενο της μουσικής, που θα έτραγουδούσε και της το έμαθε συλλαβή προς συλλαβή. Μετά την έργασία αυτή ή έπιτυχία της ήταν τόσο άσγε και από το δυσκολώτατο, στο ζήτημα αυτό, κοινό του Μιλάνου την άτελέωσε και ή ίδια κατέτασε τον θρίαμβο αυτής της παραστάσεως στους μεγαλύτερους, που τη, έδωσε ή πλούσια εις έπιτυχίας σταδιοδρομία της.